

מדוע התארכה פגישת מישלחת המערך

עם הנשיא, והדבר השנוא על ח"כ אמנון רובינשטיין

אורי צבי גרינברג היה הקשיש ביותר במיפגש חברי-הכנסת לשעבר שנערך בשבוע שעבר במישכן הכנסת. גרינברג (ראשון מימין, כשלצידו יצחק רפאל ועו"ד שלמה כהן-צידון) התחרה על התואר עם עו"ד בררבי-האי גרינברג, שהיה ח"כ הכנסת הראשונה מטעם חרות, נולד בשנת 1894, הקדים את בררבי-האי במספר חודשים.

שאור ביבר, כתב לידיו המשורר, חיים חפר, המכהן כקונסול לענייני-תרבות בלוסי אנג'לס, מיכתב שבו הוא מסייג את תוצאות הבחירות לכנסת. סיים ביבר את מיכיתבו תבו לחפר: "בזמן שהחיים של צבא הגרל אנדרס הפיר לני הגיעו לארץ, היו אומרים להם: "רציתם פולין בלי יהודים, וקיבלתם יהודים בלי פולין". הוא הדין לגבינו: רצית את **יגאל אלון** בלי משה דיין, וקיבלת את משה דיין בלי יגאל אלון."

על משמעות אחרת של תוצאות הבחירות עמדה הן לשונאית **נתיבה בן-יהודי**. היא נסעה במכוניתה בי עיר-כנסת בירושלים. כשלפתע עקף אותה בצורה פראית רור כבי-האופנוע שכימעט הורידה מהכביש. נתיבה המבולחלת עצי מה את מכוניתה ליד האופנוע עץ, וביקשה להשיף לו מוסר. השיב לה בחור: "תשתקי! אנחנו ניצחנו בבחירות! עכ-שיו גויזן את כל האשכנזיות הזקנות!"

הפיומונאי **דידי מנוסי** טילפן לידו, ומצא אותו בי מצב-רוח מדוכא. ביקש ממנו הילד בטלפון: "תגיד לי משהו מנחם..." "בגין", הי שיב לו מנוסי בר-במקום.

המערב-הפרוע הגיע הי שבוע למינון בית-טוקולוב. בית אגודת-העיתונאים בתלי אביב. המחזה שהתחולל שם לא היה מבייש שום מערבון הוליוודי. בשני קצות אולם המינון ישבו שני יריבים. ליד הדלפק ישב המשורר יונה בן-יהודה (**יב**), ואילו בקצהו האחר של האולם ישב העיר תונאי **אהרון כפר**. שניהם אינם רוחשים אהדה יתירה איש לרעהו. אולם הפעם הגיעו הי דברים ליד תיגרה של ממש. כאשר הבחין בכר בבי, הוא קרא לעברו: "שלום לך, מ" (הכוונה לאות מ"ם, המצינית מודעה. המופיעה בסוף שיריו של יב המתפרסמים כמודעות

הדין בנושא זה. אבל כיוון שמדובר בחילול-השבת, לא נורא אם נדון בכך בסוף."

ידידים שפגשו באלוף (מיל.) **עזר וייצמן**, המיועד מטעם הליכוד לתפקיד שר-הביטחון, שאלו אותו מה יהיה אם **משה דיין** יהיה שר-החץ: השיב עזר בביטחון: "אל תדאגו, אני תמיד אהיה בסביבה. ברגע שהוא ירים את האף, אדאג להוריד לו אותו." בימים אלה בונה עזר לו רב לבני-מישפחתו וילה מפוארת בקיסריה, נוסף על הווילה שי להם בשכונת נווה-המגן שבי רמת-השרון.

שר-התחבורה, **גד יע-קובי**, פגש במסדרונות בית מפלגת העבודה שברחוב היר-קון בתל-אביב בשר-המישט **רה, שלמה הילד**. שאל יע-קובי את הילד: "גו, שלמה, מה העניינים?" השיב לו הי לל, אגב הליכה: "אורזים, אורזים."

במאיהקולנוע ההוליוודי **אימי פרמינגר** נשאל, כי ראיון עיתונאי שנערך לרגל הופעתה של הביאוגרפיה שלו, אם יש בדעתו להציע לשחקן **בול לוימן**, מי שגילם את ה תפקיד הראשי בסרטו אכסו-דוט, לגלם גם את תפקיד משה דיין בסרט על אודו-תיו, שאת כתיבת התסריט שלו משלים פרמינגר בימים אלה. "לא", השיב פרמינגר, "כאשר אני מסיים סרט אני רוצה לש-כוח אותו. אינני אוהב לחזור על עצמי. חוץ מזה, אכסודוט היה סרטו הגדול של גיומן, עכשיו הוא כוכב גדול." בי המשך הראיון גילה פרמינגר כי רעייתו של דיין, **רחל בן-רב**, הציעה לו להתחיל את **הרב** ורדפורד כדי שיגלם את דיין. "זה אינו רעיון כה מטורף", אמר פרמינגר, "אם רדפורד יסכים לגלח את רא-שו, לחבוש רטיה על עיניו... זה ייצור לו תדמית חדשה."

איש מינהל-ההסברה,

דויד לוי, צעק אמיר לעבר לוי: "אני רואה שאתה למדת טוב מאד מהמנהיג שלך, **בגין** הם **בגין**, להשמיע ולא לשי-מע!"

בישיבה האחרונה של מועצת עיריית תל-אביב ביקש נציג המפד"ל, **אברהם בן-יאיר**, להעלות לדיון את בע-יית חילול-השבת בעיר. אלא שסעיף זה היה שלישי בסדר-היום, והתעורר החשש שמא לא יגיעו לכלל דיון בו. ביקש בוייאר את רשות-הדיבור ו-טען, כי בשל כבודה של הי שבת מן הראוי שידונו בסעיף זה ראשון. השיב לו ראש-ה-עיר, **שלמה (צ'יצ"ו) קהלו**: "אלו היה מדובר בכבוד הי שבת, היה ראוי שנקדים את

חסייה מילוא בתו הבכורה של מנהיג הליכוד מנחם בגין, יצאה לחצר הבית שבו מתגורר ררים הוריה, כדי לנסות לרסן מעט את שלוש בנותיה אוסנת (משמאל), איילת ואורית, שהשתעשעו עם הצלמים והעיתונאים הרבים, הצורים על הבית מאז ליל הבחירות. אחד העיתונאים ניגש אל אוסנת, הבכורה, ושאל אותה: "מה שלום סבא?" הילדה הזדוזה להשיב כי מצבו מצויין, אולם אורית הקטנה שישעה אותה ואמרה: "לא נכון, סבא מרגיש נורא לא טוב גם היום."

לאנשים הנכונים!
777 הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

כרמל לא מזרחי
מקסי ראשק לציון וזכרון יעקב